

Abonnement	
I Middelfart By	
Kvartalsabonnementer	Kr. 2,25
Maanedabonnementer	0,80
Ugeabonnementer	0,20
Postabonnementer	
I Distriktet	Kr. 2,48
Uden for Distriktet	2,58
Maanedabonnementer	
40 Øre + Postpenge	

Middelfart Avis

Vends Herreds og Wedellsborg Birks Tidende

Annoncer	
Alm. Annoncer	
1. Gang	10 Øre pr. Linie
2. "	8 "
3. og følg. Og.	7 "
Hensynsløse	
1. Gang	20 Øre pr. Linie
2. "	16 "
3. og følg. Og.	14 "
Inserater	
1. Gang	15 Øre pr. Linie
2. "	12 "
3. og følg. Og.	10 "
Offentlige Bekendtgørelser	
1. Gang	12 Øre pr. Linie
2. "	10 "
3. og følg. Og.	8 "
Større Averterende Rabat	

FYNS ÆLDSTE VENSTREBLAD. — OPRETTET VED KGL. PRIVILEGIUM 1857

UDGIVER OG ANSVARLIG REDAKTØR: JUL EILERSGAARD

55. Aargang. Onsdag den 3. Januar 1912. Nr. 2

Digter og Hovehøvding.

En sensationel Retsfag

Forfatteren der tre Gange har siddet i Tugthuset.

Som bekendt har den berømte tyske Forfatter Karl May, hvis spændende Indianerfortællinger hører til Tyslands mest populære ungdomslæsning og og som er læst herhjemme, flere Gange maattet væge sig imod nærgaaende Beskyldninger fra forskellige Tids. Gang paa Gang er den Paastand bleven offentlig fremlat, at May i sin Ungdom har ernæret sig som Svindler og Hovehøvding, og den nu 70-aarige Forfatter har aldrig formaaget ganske at frigøre sig for disse graverende Beskyldninger.

I disse Dage er det for en Berlinerdomstol paabegyndt en Retsfag, anlagt af May mod hans ihærdigste Forfølger, Generalsekretæren for Tyslands „frie“ Fagforeninger, Redaktør Lebius. Denne har fremsat Beskyldningerne i et Brev til en Hofstater, og Forfatteren fordrer nu Redaktøren straffet for Uerfornærmelse.

Processen begyndte i Torsdags, og Redaktør Lebius gen tog i Retten sine Anklager og forsitte, at de var sande. I sin Ungdom havde May flere Gange siddet i Fængsel. En Gang var han bleven grebet som Hevner, en anden Gang havde han frannæret godtroende Høll større Pengesummer ved at udgive sig for Politifuldmagtig, og i længere Tid havde han ernæret sig som Hovehøvding i forskellige Erzegebirge. Soldater, Sportsforeninger og Brandfolk lappedes om at fange Hoveven, men det lykkedes ikke.

Videre fortalte Lebius, at May havde frannæret sin frastillede Kone, som er Spiritist og meget overtroisk, hele hendes Formue, 42,000 Mark. Det skete paa den Maade, at May sendte Konen „Hænderbreve“ om, at hun skulde give ham forskellige Pengesløb. En Gang fik hun saaledes følgende Brev fra sin forlængst afdøde Vestebror: „Emma, giv straks Tin Veninde Alara 30,000 Mark!“

Alara var Mays Privatsekretær, som han senere giftede sig med.

Lebius hævdede endvidere, at alle Mays Fortællinger om, at de eventyrlige Stildringer i hans Indianerromaner er selvsøplevede, er aldeles ulovlige. lige til Kar 1900 har May aldrig sat sine Ben udenfor Sachsen. Mays Villa er prædet med blodplettede Stolpe, som skal stamme fra hans Kampe med Indianerne, og han plejer at vise sine beundrende Gæster et Gevær, som han paastaar at have sludt flere Rødhuder med. Alt dette er Løgn og Humbug, paastod Lebius. Lige saa er det Usandhed, naar May fortæller, at han taler en Mængde fremmede Sprog, deriblandt Arabisk, Kinesisk og flere Indianersproglætt. Han kan i Virkeligheden ikke andet end sit Modersmaal.

Skælvende af Euforiske protesterede den gamle Digter med det lange graa Haar mod Lebius' Beskyldninger. Han overtalte Dommeren et Natstog over sit Bibliotek for at bevise, at han har sludret fremmede Sprog grundigt. Overfor de graverende Beskyldninger mod hans Væge har de han bare en afsivende Haandbevægelse. Men alt, hvad der kan trænge hans Forfatterens, vilde han sig meget omfindtlig overfor. Paa Dommerens Spørgsmaal, om han kunde Engell, svarede han skarpt, at han lod sig ikke eksaminere. Det lykkedes dog Dommeren at faa May til at tilstå, at han i Treferne tre Gange havde siddet i Tugthuset.

Processen vil rimeligvis strække sig over længere Tid.

S. 2